

Zaspał, syneček, zaspał;
aj na modrým fěrtušku,
a děvečka zaspała,
aj na červeném líčku.

Stávě, má milá, stávě,
dyť ešče máš krávy dójit,
než ty krávy podójíš,
pastéř ti je uhóní.

A nač bych já stávała,
dyž sem se nevyspała,
ja dyž tebe miluje,
přes pole jiná panna.

Ja miluje, miluje,
máš ty k ní větší lásku,
nechodivé, synečku,
přes pole na procházku.

646.

Z Líšně.

Vodbi - le štere ho-di - ne, sle - še - la sem smotný no-vi-
ne: dež mě-sí-ček scházel, mi-lé ve-pro-vá - zel děvčata hi-
ný.

Vodbile štere hodine,
slešela sem smotný novině:
dež měsíček scházel,
milé veprovázel
děvčata hiný.

Kdes veprovázel, tam jo máš,
k mýmo srdíčko se víc nehlas,
já jož mám hinýho,
ke mně hopřímnýho:
lepší, než seš sám.

647.

Z Líšně.

Mra - čí se mračí, že bode pršet a před na - še je
ze - le - né vršek.

Mračí se, mračí,
že bode pršet
a před naše je
zelené vršek.

Zelené vršek,
zelená hruška,
vopostila mě
moje Maruška.